

NGÀY THỨ BẢY

DÁM NÊN THÁNH

Anh chị em hãy ý thức phẩm giá của mình... Nhân danh Chúa, anh chị em hãy nên thánh! (E. O. I, 7, tr.42).

Câu nói ngắn gọn đó được lặp đi lặp lại trong những trang giấy của Igiêniô Mai-Thiên-Lộc. Nó vang vọng như lời thách đố trong một Giáo hội đang bị chi phối bởi tâm tư tự ti mặc cảm về thân phận con người (jansénisme) chủ trương tô đậm nét tội lỗi, bất xứng, bất lực không dám hướng mắt nhìn về Đấng Thánh duy nhất là Thiên Chúa.

Lời mời gọi cấp thiết phải nên thánh trước hết nhắm ngay đến chính tác giả là Igiêniô Mai-Thiên-Lộc. Chính vì muốn nên thánh mà Igiêniô quyết định « ở giữa những người thánh » khi đi vào chủng viện.

Ngài nói lời này với những người ngài mời cùng đồng hành trong cuộc sống dòng tu: *Các Hiến sĩ phải sống nghiêm túc và phải nên thánh... và luôn cố gắng để đi vào sự trọn lành.* (Rg. 1818).

Ngài nhấn nhủ lời này với mọi người đã chịu phép rửa và xem đây là đích điểm công cuộc rao truyền Phúc Âm: *[Sứ vụ chúng ta] là giúp người ta ý thức, sau đó giúp họ thành kitô hữu và cuối cùng là giúp họ nên thánh.* (Rg. 1818).

Ngay cả với những người chìm đắm trong tội lỗi, những tội nhân ác ôn, ngài cũng nói như thế với họ; ngài nói với mọi người và nói không ngừng lời khuyên duy nhất này: « *Anh chị em hãy giúp họ nên thánh!* »

Nhưng thánh ở đây là gì? và tại sao chúng ta phớt lờ điều ấy khi cho rằng việc này chỉ dành cho một vài người ngoại hạng chứ đâu phải cho mình?

Nên thánh không phải một tình trạng. Trái lại một tiến trình, một bước đi, một năng lực vươn lên. Các thánh không chỉ những vị đã đến đích, nhưng cũng còn những người chấp nhận lên đường nữa. Vì thế thấy mình tội lỗi không làm chúng ta nản lòng, nhưng phải xem đó là động lực giúp chúng ta ước ao được nên thánh: *Đừng nên nản lòng khi thấy mình rơi vào một yếu đuối nào đó, nhưng nên hồi tỉnh nhận ra ngay; đừng sầu não, nhưng kêu cầu Chúa giúp; sau đó tìm lại sự an bình nơi tâm hồn mình. Mỗi lần sa ngã là mỗi lần đứng lên, dù phải làm như thế trăm lần mỗi ngày.* (E. O. I, 14, tr. 100).

Theo quan niệm của Igiêniô Mai-Thiên-Lộc, lời kêu gọi nên thánh là giao thoa giữa hai ý muốn, ý Chúa và ước muốn con người. Trước hết ý Chúa muốn con người tham dự vào chính sự thánh thiện duy nhất nơi Chúa. Tiếp đó ước muốn con người quyết định góp phần vào chương trình này của Chúa và thực hiện nơi cuộc sống mình. Chính Chúa đi bước trước để đến tìm con người,

gõ cửa nhà con người, và mời gọi con người đi theo Ngài. *Sự thánh thiện Chúa muốn ta bước vào không phải một trạng thái « tội », nhưng một môi trường giao năng động của tình yêu. Trên đường nên thánh, đừng bao giờ nói: thế là đủ.* (phát biểu trong cuộc thăm viếng Billens ngày 26 tháng tám năm 1981).

Người thanh niên bá tước Igiêniô Mai-Thiên-Lộc chỉ lo cho bản thân, danh vọng tiền tài và thú vui trần tục có lần khám phá mình được gọi nên thánh vì chính Chúa nhìn ngài với lòng yêu thương. Đối với ngài, nên thánh là hậu quả đương nhiên khi bước đi theo Chúa Giêsu Kitô và noi gương Ngài. Ngài tự đặt mình trước nhan Chúa như một họa sĩ muốn chép lại một người mẫu. Chúa Kitô mẫu mực đáng yêu mà ngài phải rọp khuôn và muốn rọp khuôn để nên thánh

Khi Igiêniô không còn muốn cho riêng mình, theo ý thích mình, khi Igiêniô không còn mong ước xây dựng đời mình theo tiêu chuẩn thành đạt của mình và khi Igiêniô muốn điều Chúa muốn, nhận chương trình Chúa làm chương trình mình, bấy giờ Igiêniô đã bắt đầu nên thánh.

Nên thánh là dám muốn điều Chúa muốn cho mình, là có gan dám đi vào ước muốn nên thánh Chúa định cho mỗi người trong chúng ta. Con người rất cao cả trong mắt Chúa. Nó tự làm cho mình đốn mặt đi khi từ chối vươn lên để đạt đến phẩm vị cao cả Chúa kêu mời nó thụ hưởng.

Do đó, một trong những điều mới lạ mà thánh Igiêniô Mai-Thiên-Lộc mang lại cho linh đạo thế kỷ XIX muốn đưa con đường nên thánh này đến với mọi người và nhắc lại cho mỗi người biết họ được kêu mời để thực hiện. Ngài

kêu gọi mỗi người con của ngài, mỗi Hiến sĩ truyền giáo, nên thánh bằng những lời nóng bỏng: *Anh em hãy đốt lên ngọn lửa ước muốn nên thánh!* Ngài viết cho em gái Ninette hôn nhân là một con đường nên thánh không khác gì cuộc sống kẻ tu hành: *Chúng ta phải nên thánh, đâu ở trong bậc sống nào... vì một phụ nữ lập gia đình cũng được gọi nên thánh như một cô gái hoặc một nữ tu.* (E. O. I, 14, tr. 138).

Ngài gọi những người bị xã hội bỏ rơi tại Aix nên thánh và khích lệ họ, cho họ hay rằng: « *Chỉ có Chúa mới xứng đáng cho ước mơ cuộc đời họ* ».

Lời kêu gọi nên thánh đó trở thành một nguyên lý nối kết cuộc đời ngài vào một nhất quán. Điều lo lắng ưu tiên không phải giảng huấn, đọc kinh cầu nguyện, tinh lạng, làm việc bác ái, nhưng bắt chước Chúa Giêsu Kitô xuyên qua những việc làm ngày ngày, bất cứ việc gì, để nên thánh như Chúa Đấng thánh duy nhất.

Con đường nên thánh như thế không cô lập ngài với thế giới bên ngoài, ngược lại dẫn ngài đến với thế giới. Chính nơi môi trường thế giới mà ngài được Chúa gửi đến, chính nơi những hoàn cảnh khác nhau và những con người ngài gặp mà ngài thực thi con đường nên thánh. Ngài gặp con người như Chúa Kitô đã gặp họ, ngài quay nhìn Chúa Cha như Chúa Kitô đã hướng về Cha Ngài, ngài tiếp cận các biến cố khác nhau như Chúa Kitô đã từng tiếp cận: *Bất kỳ trong hoàn cảnh nào, anh em đừng bao giờ buông xuôi trước những trắc trở và khổ đau gắn liền với cuộc sống. Nên khôn ngoan nắm lấy mọi dịp để nên thánh.* (E. O. I, 2, tr. 243).

Nhưng ta không thể nên thánh một mình mà quên kẻ khác. Cùng sát cánh bên nhau, tất cả nối kết với nhau bằng một tình yêu thương qua lại bấy giờ kitô hữu mới có thể nên thánh. Thánh là sống trọn vẹn cuộc sống Chúa Kitô và đặt mình trong sự dẫn dắt của Chúa Thánh Thần mà Chúa Kitô gửi đến trong chúng ta: *Chúng ta hầu hiệp nhất trong tình yêu Chúa Giêsu Kitô. Trong nỗ lực nên thánh chung, chúng ta hãy luôn thương yêu nhau ... và hãy trở nên một...* (E. O. I, 6, tr. 95).

Chúng ta chỉ có thể nên thánh khi sát cánh bên nhau và nâng đỡ nhau trong hành trình cao cả kỳ diệu này.

Khi làm giám mục Marseille, Igiêniô Mai-Thiên-Lộc khởi sự bằng câu nói là ngài muốn trở nên một giám mục tốt. Nhưng liền đó ngài cho hay một giám mục tốt có nghĩa: *Tôi muốn nói ngắn gọn là tôi sẽ cố gắng nên thánh hết sức mình bằng cách giúp cho con con chiên của tôi thực sự nên thánh...* (E. O. I, 15, tr. 245).

Ta không nên thánh cho riêng mình, vì sở thích cá nhân hoặc để tìm một chỗ trên thiên đàng. Ta nên thánh với kẻ khác và cho kẻ khác. Ta nên thánh vì để chương trình yêu thương của Chúa được thể hiện nơi thế gian.

Anh em hãy nên thánh và như thế là anh em sẽ xây dựng Giáo hội. (E. O. I, 12, tr. 182).

Chân Phước Thừa sai tử đạo tại Lào

NGUYỄN gắm với thánh IGIÊNIÔ

Kính thánh Igiêniô,

Thực ra con không dám thất kính với những vị Giáo hội đã phong thánh, nhưng có lúc con nghĩ ngài điên mất rồi!

Ngài điên vì với một quá khứ ngài sống như thế mà ngài có cao vọng mình được gọi để nên thánh hay sao! Nhưng đó là sự điên rồ của Chúa Giêsu khi Ngài nói với người tham lam Gia-kêu rằng: « Anh xuống mau, tối nay tôi muốn ăn cơm ngay tại nhà anh! » (Lc 19,5).

Ngài điên khi ngài ôm hôn những người bị án tử hình bởi vì họ « được Chúa chọn để nên thánh ». Nhưng đó là sự điên rồ của Chúa Giêsu khi Ngài nói với tên cướp từng chịu đóng đinh với Ngài: « Ngay hôm nay, anh sẽ cùng ta nơi thiên đàng! » (Lc 23, 43).

Ngài điên khi ngài gọi những thanh niên bụi đời ở Aix nên thánh. Nhưng đó là sự điên rồ của Chúa Giêsu khi ngài chọn những người không phải ai cũng tốt lành làm tông đồ của Ngài.

Ngài điên, nhưng đó chính là sự điên rồ của Chúa và con mong sao trong đời con có lúc được điên như thế.

Con muốn có một chút điên điên để khám phá ra rằng những kẻ khác cũng được gọi để đi vào con đường thánh thiện này, để nói cho họ hay điều đó khi họ còn nghi hoặc. Với chút điên điên ấy, con mong có thể hiểu được lời này: « Với tất cả các thánh, tôi mong biết được tình yêu Chúa Kitô xa rộng và thâm sâu vượt xa mọi lối hiểu biết là thế nào, và tôi ao ước được đi vào sự toàn mãn của Thiên Chúa » (Theo Ep 3, 18-19).